

kepartis side, at der er nogle, der skal betale magtens pris. Der er nogle, der skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten.

Det står efterhånden lysende klart, at børnefamilierne er nogle af dem, der betaler prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. De skal skæres den ene gang efter den anden, både direkte, som vi ser med det her forslag, og det, vi behandlede tidligere, og også med de massive nedskæringer i kommunerne, som betyder dyrere daginstitutioner, dårligere daginstitutioner, og som betyder, at en lang række priser stiger for kollektiv trafik og meget andet.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Jens Rohde som ordfører.

Jens Rohde (V):

Fru Line Barfod stiller jo nogle spørgsmål her, som vi kunne få en interessant diskussion ud af, men det tror jeg ikke formanden vil tillade, nemlig om, hvordan man gør det ene og det andet på naturens vegne.

Men det er så grotesk at høre på oppositionen. Hver gang fru Line Barfod åbner munden, handler det altid om dem, der er hårdest ramt i det her land. Det må åbenbart være alle mennesker i det her land, der er hårdest ramt, og nu er det også børnefamilierne. Der findes åbenbart ingen velhavende børnefamilier.

Se, alle i det her land, de højestlønnede og de lavestlønnede, har gavn af regeringens skattestop. Børnefamilierne har også gavn af regeringens skattestop. Børnefamilierne har også gavn af regeringens skattelettelser, som bliver indført nu den 1. januar.

Hvis man nu regner ud – jeg har ikke de nøjagtige udregninger – hvad det her lille indgreb, vi laver, også i forhold til det første med børnechecken, er i forhold til, hvor stor en øget købekraft, for det er jo egentlig det, det drejer sig om, folk får ud af de skattelettelser og det skattestop, regeringen har indført, så er differencen i høj grad på plussiden til den enkelte familie.

Men det glemmer man fuldstændig, og det er et lidt sjovt forhold, oppositionen har til penge, for hvis man tager 100 kr. fra folk i tilskud, er det jo næsten en social massegrav lige med det samme. Men hvis man giver dem 500 kr. i skattelettelser, så er det ingenting. Det er der ikke nogen der har nogen glæde af.

Det er dog et underligt forhold at have til penge, men det er måske derfor, den socialisti-

ske økonomiske idé aldrig nogen sinde kommer til at hænge sammen. Og det er derfor, det er godt, at vi har en borgerlig liberal regering.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at hr. Jens Rohde glemmer noget i regnestykket, hvis han kun taler om, hvad man skærer i børneydelsen, og hvad man så giver i skattelettelser. Så mangler der jo en lang række elementer i regnestykket. Der mangler f.eks. de store stigninger i daginstitutionstaksterne. Der mangler stigningerne på priserne i den kollektive trafik. Der mangler for en dels vedkommende også stigningerne på udgifterne til uddannelse og aftenskoler osv. for at kunne kvalificere sig bedre.

Så man kan ikke nøjes med kun at se på skattestop og børnecheck. Man er altså nødt til at se på det samlede billede af, hvad det er, der rammer bl.a. børnefamilierne, og dertil kommer så alle forringelserne af velfærden.

Hvis man går ud og spørger, tror jeg altså, der er ganske mange, der hellere vil have, at deres børn har en god daginstitution med ordentlige forhold og med en nedsat betaling, end de vil have den skattelettelser, som ikke batter meget i forhold til de mange andre forringelser, som børnefamilierne samtidig påføres. Så vi har taget skattelettelserne med, vil jeg sige til hr. Jens Rohde, men vi kigger på det samlede regnestykke for børnefamilierne, og det ender i et minus.

(Kort bemærkning).

Villy Søvdal (SF):

Jeg synes selv, at et af de mest bemærkelsesværdige ting ved regeringens politik er dens evne til at finde mindre grupper, som vælgermæssigt ikke fylder så meget. Hvis man rammer nogle, der vælgermæssigt fylder meget, som man var i færd med i dagpengesagen, trækker man sig baglæns igen. Her var modstanden for stor.

Kl. 11.55

Men her står vi med en relativt lille gruppe, nemlig folk, der har det held at få børnene samtidig, som man så vælger, synes jeg, af helt uransagelige grunde at kaste sig over. Det er veldokumenteret, at de her grupper har større udgifter. Det, jeg synes er bekymrende, er, at hr. Jens Rohde i sin optik spørger: Hvem er det, vi rammer fra regeringens side? Det står ikke lysende klart for ham.

Dem, regeringen rammer, er nogle små udvalgte grupper i det her samfund, som har et